

Maratoni felolvasási rekord született a könyvtárban

Mindig ámuló csodálkozással figyeltem, mint ahogy nyilván önök között is sokan, a világ hol egyik, hol másik táján felbukkanó, halhatatlanságot ígérő, a „legfantasztikusabb” jelzővel kísért rekordok felállítását, és lám: eljött a mi időnk.

Még a lábunkat sem kellett kitenünk Sarkadról, csupán városunk könyvtáráig kellett elbálgagnunk, hogy egy csodálatos, országos rekord születésének részesei lehessünk.

„Nem volt ez azért olyan egyszerű” – tudtam meg *Gyebnár Györgynétől*, a könyvtár vezetőjétől. A 72 órás maratoni felolvasás ötlete több hónappal ezelőtt született. A sarkadi hajdúvárosi napok rendezvénysorozatához szerettek volna valami különlegességgel hozzájárulni a könyvtár részéről, s mivel településünknek II. Rákóczi György adományozta a hajdúvárosi rangot, adódott a Rákóczi-családhoz kapcsolódó írások felélevenítésének gondolata – beillesztve egy pályázatba. A Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma támogatásáról biztosította a rendezvényt.

Ezután hosszas egyeztetések folytak a magyarországi rekordok koordinátorával, *Sebestyén Istvánnal*, a Hotelinfo Kft. projektvezetőjével a rekord feltételeiről. A hat vállalkozó szellemű rekorderjelölt, név szerint *Czeplédi Henrietta, Laczkó Imre, Nagy Imre, Révászné Nagy Gabriella, Szlávikné Mária Zsuzsanna, Veress Károly*, valamint póttagként *Csiki Erika* (valamennyien sarkadiak) június 25-én délelőtt szó szerint beköltözött a könyvtárba, ugyanis a szigorú szabályok előírták: a háromnapos rekordkísérlet alatt ők heten még az épületből sem léphettek ki.

A maratoni megmérettetés 12 óra 12 perccor nagy izgalommal, teltházás hallgatósereggel vette kezdetét, figyelő kamera mellett, amely szünet nélkül működött, 72 órán keresztül. Még mielőtt bárki is úgy gondolná, nem nagy ügy, néhány szabály a szigorú feltételek

sorából. Egyvalakinek négy órán keresztül kellett felolvasnia hangosan, folyamatosan, úgy, hogy a szünetek, illetve váltások között eltelt idő nem lehetett több öt másodpercnél. (Kipróbáltam: még egy korty vizet sem lehet lenyelni ennyi idő alatt!) A felolvasókat éjjelnappal egy jegyzőkönyvvezető és egy tanú kísérte figyelemmel, s a hallgatóság is feltétlenül szerepelt.

Mindenesetre egy biztos: akinek volt lehetősége sokszor beülni a hallgatók táborába, az alaposan felkészülhetett a Rákóczi-családból, hiszen majdnem nyolc kötetet „faltak fel” a rekorderek, akik a leghűségesebb hallgató címet is kiosztották.

28-án 11 óra tájt már izzott a levegő, hisz a vége felé közeledett a rekordkísérlet, amikor tapasztalataikról kérdeztem a felolvasókat. Két dologban valamennyien egyetértettek. Az egyik: a bezártság volt a legnehezebb, de a könyvtár dolgozóinak áldozatos munkája fantasztikus volt, s az ő szerepük nem volt kevésbé fontos, mint a felolvasóké. A torkot próbáló négyórás olvasást

fokozatosan megszokták, s igyekeztek egymásban tartani a lelket. Egy alkalommal izgultak igazán, amikor egyiküknek 80-ra esett a vérnyomása a nagy megterheléstől. No nem a rekordkísérlet, hanem a társuk miatt aggódtak.

A rendezvényről bővebben a www.rekordok.hu/olvas.html címen olvashatnak.

B. Széll Katalin

Köszöntő dr. Móra László okleveles könyvtáros, tudománytörténész kilencvenedik születésnapja alkalmából

1914. július 23-án született Erzsébetfalván, a mai Pesterzsébeten. Középiskolai tanulmányait a „Toldi”-ban és a soproni főreálban végezte, 1932-ben érettségizett, utána a katonai akadémián szerzett oklevelet. Könyvtárosi pályáját 1954 januárjában kezdte a Műegyetem könyvtárában olyan kiváló szakemberek irányításával, mint Kéki Béla és Sebestyén Géza. Először a hálózati osztály munkatársa volt, majd vezetőjeként a tanszéki könyvtárak állományának központi feldolgozását irányította. 1969 és 1978 között az Országos Műszaki Könyvtár feldolgozó osztályát vezette és részt vett a könyvtárosképzésben. 1978-ban innen ment nyugdíjba.

Móra László eredményekben gazdag életútja során mindig képezte magát. Német nyelvből felsőfokú nyelvvizsgát tett, vörös diplomával végezte az ELTE történelem-könyvtár szakát, 1961-ben bölcsészdoktorrá avatták. 1985-ben kapta meg a kémiai tudományok kandidátusa fokozatot, és kinevezték az MTA Tudomány- és Technikatörténeti Komplex Bizottság tagjának.

Számos publikációja jelent meg, köztük önálló könyvek és tanulmányok. Tudománytörténeti életrajzsorozata felöleli Wartha Vince, Zemplén Géza, Varga József és Korach Mór akadémikusok életművét, feldolgozta többek között Sigmond Elek, Pfeifer Ignác és Szbellédy László kémia-professzorok munkásságát is. A nagy könyvtárosokról sem feledkezett meg, bemutatta Rados Gusztáv, Nagy Sándor és Káplány Géza tevékenységét. Már disszertációjának témájául a BME Központi Könyvtárának százéves történetét választotta, majd megírta az Országos Műszaki Könyvtár és Dokumentációs Központnak, illetve elődintézményének történetét is.

A Magyar Tudományos Akadémia Tudomány- és Technikatörténeti Komplex Bizottsága és a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem Országos Műszaki Információs Központ és Könyvtár munkatársai bensőséges ünnepség keretében, díszoklevéllel köszöntötték Móra Lászlót.

Fonyó Istvánné

